د ملگري خور زما مینه
سید ادریس سادات
Ketabton.com
لنډه کیسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پېژندنه

نوم . د ملګري خور زما مینه

ترتیب کوونکی . د خزان پاڼه

لیکوال . سید ادریس سادات

ډیزاین . د خزان پاڼه

د لیکوال شماره. ۰۷۳۱۳۶۳۲۰۱

د ټلګرام چینل . https://t.me/bookandnovelsadat

د واټساپ ګروپ . https://chat.whatsapp.com/HerXXDLt9tM75o1BpOrBFN

که چیرته په ګروپونو کې اډ کېدلای نشي، نو له موږ سره په لاندې شمارو رابطه وکړئ.

0731363201

SAS

(c) ketabton.com: The Digital Library

که لوستلو مو یې د لاسه نه کیږي،
نو په عزیزه بنه یې برخه په برخه له لاندې
لینک څخه اوریدلای شئ.

https://youtu.be/6pKKlnHxFFo?si=0JmWiIyAKRMXaVBF

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيل

زما او د هنري ډېره کلکه ملګرتيا وه، ما او هغه به د روژې په هرماښامي کې له کوره وتؤ، او د شپې ناوخته به بيرته کور ته راستنيدؤ.

کله به هم هنري زموږ کور کې د شپې لپاره پاتېده او کله به هم زه د هغوی په کور کې د شپې لپاره پاتېدم.

زموږ مينه داسي ښکارېده، چې په ژوند کې به مو هيڅوک هم سره جلا نکړي.

زموږ د کلکې ملګرتيا له کبله د هنري او زما پلار هم سره کلک ملګري شوي وو.

هغوی به هم لکه زموږ پشان يو ځای سره ګرځېدل، پدې سره په کلار کلار د هغوی زموږ د ټولې کورنۍ سره تګ راتګ پيل شو.

زنانه به مو هغوی کره ورتللې، او د هغوی زنانه به موږ کره راتللې!.

زموږ کورنۍ په ټول خاندان کې تر ټولو اعلا کورنۍ وه.

برعکس بيا د هنري دوی کورنۍ زموږ له کورنۍ هم پخپل خاندان کې د خدای بلا شهرت درلود.

د اختر په دريواړو ورځو کې به مختلفو ځايونو ته د چکر لپاره تلؤ.

مور، پلار، خويندو او ورونو ټولو به راخخه مننه کوله، چې د دوی سيالانې ملګرې او ملګري مو ورته پيدا کړي دي.

موږ به تل په غرونو ګرځېدؤ، د هنري دوی ټوله کورنۍ ډاکټران وؤ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

.او زموږ ټوله کورنۍ ليکوالان، شاعران او د ادب مينوالان وو

.بس خدای رزق رساوه

د مور او پلار خالي دعا مو دا وه، چې خدايه د دغو دوو کورنيو مينه د قيامت په ورځ هم
.کمه نه کړې

!او تل به يې دا شاعري زمزمه کوله

د ژوندون دا ورځې شپې دا د مينې سلسلې

خدای دې نکړي چې زموږ منځ کې راشي فاصلې

د ورځو نه يوه ورځ د اختر په چکر موږ وغوښتل، تر څو کامې ته د شيريخ خوړلو لپاره
.ولاړ شؤ

د کامې پر سړک ډيره زياته ګڼه ګوڼه وه، دا وخت هنري ته يو د کرولا موټر والا ښکنځل
.وکړل

!هنري شترينګ ته ناست وو، ماته غوصه راغله

:ورته مې وويل

.هنري موټر در چابک که، چې درنه ولاړ نشي؛ هنري ټوډې ته پښه ورکړه

!په ډير لږ ځنډ سره يې کرولا ونيوله، کرولا والا هم ځانته ځان ويل

!موټر يې چابک کړ، په لاره کې مو ښه ضد وواهه

!موږ ډيره خواري وکړه، مګر کرولا ته موماته ورنکړه، هنري ته سخته غوصه ورغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

موټر یې غاړې ته ودراوه، شترینګ یې په ځوک وواهه.

داسې لکه ډیر زیات چې مایوسه وي، سر مې یې سینې ته رانږدې کړ.

ورته مې وویل:

خیر دی هنري!

کیسه کې یې مه کیږه، اوس به څه وکړو نو!

دا وخت کرولا موټر والا بیرته راتاو شو، هنري ته یې کړل

وروره دا خرکاډی دې چیرته کور کې ودروه، دا زموږ سره د مقابلې ندی، نور روان شو.

هنري سر راپورته کړ، هنبریک یې کش کړ، ما ورته وویل:

هلکه خیال کوه ته په غوصه یې!

اخیري ګیر ته یې کړ، په فول پښه یې موټر له کرولا مخکې کړ، مګر کرولا بیا ورنه مخکې شوه.

ده چې پښه ورکړه، له هغې خوا په چپ لاس ټیلر راروان وو.

هنري بله لاره ونه لیده، په کرولا یې موټر وروست، کرولا له سړکه لاندې په ښي لاس کې درې څلور ملاقه واړول!

هنري په بانټ سیده د ډریور څوکۍ وهلی وه.

او ډریور ځای پر ځای مړ شوی وو، هنري چې له موټره کیوت، خوله یې وازه پاتې شوه.

لاسونو یې رپا پیل کړه، شیبه نه وه تیره چې د مخکې پوستې نه عسکر راغلل!.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هنري ته ډير وويل:

هنري څه چې تختؤ، مرګ دې کړی دی.

مګر هغه ويرې نيولی وو، عسکرو له ما وپوښتل، ډريور څوک و؟

ومې ويل:

ډريور زه وم.

هنري په قهر جن انداز راوکتل، له جيبه يې د موټر اسناد راوباسل، دا د چا اسناد دي؟

ها

دا موټر کوم رنګ لري، ما وويل:

نه نه ډريور زه وم، دی دروغ وايي!

عسکرو هنري ته ځنځيرونه (ولچک) ورواچول، ماته يې کړل!.

د دې پوښتنه بيا د ښار په محکمه کې وکړه، پوليسو د هنري موټر هم قيد کړ.

هنري يې روان کړ، هنري ماته په عاجزانه انداز کتل، هغه يې له ګريوانه نيولی وو.

زه په ګونډو شوم، سترګو ته مې لاسونه ونيول، زما يار په داسې سخته کې وو.

مګر ما هيڅ هم کولای نشول، هغه يې ريښتيا هم د ښار محکمې ته راوړ.

د درياوړو کورنيو غړي په محکمه کې حاضر شول، د مړي کورنۍ، د هنري کورنۍ او زموږ کورنۍ!.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په محکمه کې قاضي وويل:

لومړی خو تاسې په خپله کليوالي مسله کې دا خبره حل کړئ.

که هغسې ونشوه، بيا نو د هنري لپاره د اعدام سزا ده، ځکه چې قصاص په قصاص ختميږي.

زموږ مشران د هنري لپاره د مړي له کورنۍ سره کښيناستل، ډير زيات عذر و زاري يې ورته وکړل.

مګر هغوی ويل:

چې زما ځوی يې قصدا وهلی دی.

چې زما ځوی نه وي، ولې يې قاتل ژوندی وګرځي.

د دواړو کورنيو خواخوږو خپلوانو خبره د کلي جرګې ته ورسوله، هغوی هم شينواري وو، موږ هم!

مګر هنري دوی بيا د بټي کوټ وو، خو ټول شينوارو کې راځي.

او دوی ټولو پدې فيصله وکړه، چې دوه په دوه به جرګې ته کښېنو.

فيصله داسې وشوه، چې راتلونکې شنبې ته به موږ دواړه کورنۍ لس لس لکه روپۍ د مړي کورنۍ ته ورکوو.

او جرګې چې هره فيصله وکړه، هغه به دواړه مني، که چا ونه منله، د هغې لس لکه روپۍ به سوزيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مشرانو جرګه وه، مورې پکې نه وو.

يوه ورځ زمورږ په کور کې خبره خوره شوه، چې هنري يې خوشې کړ.

ما په منډه منډه ځان د هنري دوی کور ته ورساوه.

هنري راووواته، ورته مې وويل:

دا څنګه خوشې شوې، ياره؟

ويې ويل:

ولا نه پوهيږم، ورور!

خو خلک وايي چې د جرګې له مخې يې خبره هواره کړې ده.

خا

نو دا خو مړی وو، په بدل کې به يې څه ورکړي وي؟

ويې ويل:

ته دا خبرې پريږده، راځه ياره!

چې لګ دې کوڅو کې وګرځو، د معبث کټملو سخت خوړلی يم.

بيخي خراب يم، ياره!

ما ورته وويل:

دا څه وايې يار!

(c) ketabton.com: The Digital Library

!خو په هغې ورځ ما پوليسو ته ويلي وو کنه

:چې زه ګاډيوان وم، هغې وويل

يارہ ته هم عجيبه يې، غلطي زما وه، او سخته به يې تا تيروله ها؟

.داسې خو نو نشي کېداى، خير مګر سخت وخت خو هاغه وو

.چې په لومړي ځل مې د لاسه مرګ وشو، هاغه صحنه به مې تر مرګه هم له ياده ونه وځي

شفيقه ما به خداى وبښي؟

.دا وخت يوه نجلۍ تور سر د هنري و خواته منډې راوهلې، د نجلۍ ښايست شغلې کولې

.پيغله وه، له ما يې هر څه هير کړل، ډير ژر د هنري و خواته راورسېده

:په ژړا ژړا يې ورته داسې وويل

.لالا ستا د مرګ اجوره به اوس زه ادا کووم

.خير دى لالا زه ښايسته ژوند غواړم، ښه ميړه غواړم

.ښايسته بچيان غواړم

!هنري هک حيران شو، ماته يې وکتل، بيا يې خپلې خور مريم ته وکتل

:ورته ويې ويل

.څه څه زه خو ستا په يوه خبره هم پوه نشوم

!او ته کور نه ولې په داسې حال کې راوتې يې ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونی دې په سر که،

مریم په سلګیو کې وویل:

لالا جرګې پریکړه کړې، چې ما ستا د قتل په مقابله کې هغې کورنۍ ته په بدو کې ورکړي.

هغه سړی د مړي پلار دی.

ما خو داسې ژوند له خدایه نه وو غوښتی!

هنري ماته راوکتل، د خولې نه یې د ژړا دردونکی غږ راووت، ما ځانته رانږدې کړ.

ورته مې تسلي ورکړه، هنري ته مې وویل:

هنري باید یو ښه پلان جوړ کړو.

تر څو له دغه مشکل څخه نور خلاص شؤ، هنري وویل:

سمه ده.

زه نن شپه سوچ وهم، سبا درته وایم.

ما وویل سمه ده،

دا شپه هم تیره شوه، په سبا یې هنري د خپلې خور سره چې د حیا څادر یې په سر وو

او حجاب یې کړی وو، راته یې وویل:

شفیقه وروره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا راته يو وخت ويلي وو، چې هنري هر وخت په سخته کې شوې، نو ماته غږ وکړه، انشاالله د ځانه هم درته تير يم.

نن په سخته کې يم، وروره!

ستا مرستې ته ډيره زياته اړتيا لرم.

ما ورته وويل:

وايه وروره!

زه څه مرسته درسره کولای شم.

راته يې وويل:

اوس خو صرف دومره وکړه، چې موبايل دې مات کړه، او ما سره راځهْ!

نوره خبره به درته وروسته وکړم.

موبايل مې د دوو کاڼو منځ کې کيښود او د پاسه مې په بل کاڼي وواهه!

دوه ټوټې شو، بيا يې وويل:

سيمکارتونه دې هم مات کړه، په سخته مې ورسره ومنله!

له کلي د ځنګله خواته روان شؤ، زموږ د کلي ځنګل هم ډير ويروونکی وو.

او دا وخت د سهار څلور بجې وې، هره خوا د شپې خړه وه.

يخ هم ځانته څه ويل!.

(c) ketabton.com: The Digital Library

.د مرفانو یو نیم آواز تر غوږه کېده، نور هیڅ هم نه وو

د ځنګله په منځ کې د خدای درې پښیمانه ګناهګارانو منډې وهلې، دوې داسې ګناه کړې .!وه، چې شاید خدای په توبې ښلې وای، مګر د کلي خلکو نه ښل

.په ځنګله کې ډېر تیز ولاړو، تر یو ساعت مزل وروسته د ځنګله منځ سړک ته ورسېدو

په کلي کې ځکه په موټر کې نه کښیناستو، چې بیا له هغې ځایه موټروان پیدا کیدای .شو

.د ځنګله په اخره کې دموټر په انتظار کیناستو، څه شیبه وروسته یو موټر رانښکاره شو

مورې د کابل په لور سفر ته مخه کړه، په کابل کې هنري زه او مریم یو جماعت ته بوتلو، :ماته یې وویل

شفیقه زه په خپل ژوند کې یوه دغه نیازبینه خور لرم، زه نه غواړم چې د دې ژوند دې .تنور شي

.خیر دی، زما له خور سره واده وکړه، او لدې ځایه تاسې دواړه قاچاقي بهر ته لاړ شی

دوهمه برخه

هنري زما او د مریم واده وکړ، او زموږ لپاره یې له کابله د یو قاچاقبر سره خبره وکړه، تر .!څو مو ایران ته پخیر ورسوي

.موږ کابل کې په اوږد بس کې سپاره شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

.یو ساعت مو ورته انتظار وکړ، تر هغې وروسته بس حرکت پیل کړ

.ما سره غم زما د کورنۍ وو، چې په هغوی به زما په بیلتون کې څه تیریږي

آیا هغوی به دا شرم پر ځان یوړلای شي، چې شفیق د خپل یار او ملګري هنري خور تختولې ده؟

آیا هغوی ته به ژوند خوند ورکړي کنه؟

د هنري او شفیق ملګرتیا خو څاری نه درلود، دوی داسې فکر هم کړی نه وو، چې له داسې ستونزو سره به مخ شي.

.!خو اوس پرې راغله، ما مریم ته وکتل

.مریم پر ما له مخکې نه مینه وه، د هغې زه خوښ وم

.خو د پښتو رواجونو او د ورونو او پلار غوسو د هغې شخصیت وژلی وو

.او هغې دا هم ویلای نشول، چې شاید شفیق زما لپاره ښه وي

.او زموږ د دواړو کورنیو خپلوي به پدې رشتې سره لا ښه شي

خیر د هغې ارمان پوره شو، او ما هم د هغې سترګو ته په کتلو د خپل یار هنري مینه ماته کړه!۔

.د هغې سترګې هنري ته تللې وې، ویختانو یې هم خرمه یې رنګ درلود

د کابل اوږد وي ای پي موټر له کابله د نیمروز پر لور حرکت وکړ، هنري له ګاډي ښکته شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور د موټر په اخيري سيټ کې ناست وو، په ښيښه کې هنري ښکاريده، هغې له درده د ډک خفګان لاس خوځاوه.

ماته سخته ژړا راغله، ځکه چې خدای خبر اوس به له هنري سره څه کيږي.

خو هنري له ماسره وعده کړې وه، چې زه بيا کلي ته نه ځم، او دلته په لارو کوڅو کې له خپلې کورنۍ نه ځان غيبوم.

!.موټر په خپله لاره رهي وو، ډير په منډه منډه يې د نيمروز په لوري ځغاستل

.يو وخت په مريم د خوب جټکه راغله، هغې په ناپامۍ کې خپل سر زما په ولي کېښود

.ما فکر وکړ، لکه ويده شوه

ژر ژر مې له جيبه هغه موبايل راوباسه، چې په کابل کې مې مې د هنري نه پټ اخيستی وو.

!او آسيه ته مې مسيج وکړ، ورته مې وليکل

!سلام ګرانې

.زه په ډير سخت مشکل کې يم، ما ويل چې ستا به راته سودا وي

.دا دی اوس يو څه فارغ شوم

:اسيه

ګرانه چيرته وې، مخکې مې درته ځومره مسيجونه کړي دي، ته وګوره ټول واټساپ بدې ډک وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومې کتل ګرانې هیله ده مه خفه کیږه، کله چې مې بیا موقع پیدا کړه، خبرې درسره کووم، سمه ده؟

!.موبایل مې زنې ته نږدې کړ، د بس په مخامخ کونج کې سوچ یوړم

یو ځل مې مریم ته وکتل، د هغې معصومې سترګې او د بلې خوا زما پشان یو شیطان چې په ورځ کې پنځلس جنکیانې بدلوي رابدلوي.

شپه وه، یو وخت مې په سوچونه کې سترګې سره ورغلې وې.

یو دم چا غږ وکړ، ورونو پاڅئ، د لمونځ وخت دی.

دا مهال سهار وو، ټول خلک د لمونځ کولو لپاره لاندې کېوتل، زه هم راکېوتم.

په یخه هوا کې مې په یخو اوبو اودس وکړ، او لمونځ مې ادا کړ.

بیرته چې موټر ته وختم، د مریم حجاب نه وو.

سر یې ببر وو، سترګو کې یې د درد اوښکې له ورایه معلومیدې؛ هغې شور جوړ کړ.

زه یې په سینه ووهلم، ما ورته وویل:

خه کیسه ده مریم!

احوال راکړه، ویل یې دا نمبر د چا دی؟ ها؟

نمبر د آسیه وو، ورته مې وویل:

... ګوره مریم دا

شفیقه هڅې فضول بهانې مه جوړوه، که ته لدې جینۍ سره مینه لرې نو ورشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه دې په لاره کې نه خنډ کيږم.

مګر زما ژوند مه بربادوه، مريم له بس نه کېوته!.

زه هم پسې ورغلم، په زور مې بس ته راپورته کړه.

ورته غوصه شوم،

ما او تا تر اوسه لا سم نه پيژنو، زه پوره هڅه کووم، چې بدل شم.

د خپل يار لپاره، د هنري لپاره به زه اور ته هم ودانګم، دا خو ورې خبرې دي.

مريم وويل:

زه په تا څنګه باور وکړم،

هنري درياد کړه، زموږ د دواړو کورنيو مينه دريادہ کړه.

ته ما په مينه او خوښه ځانته واده کړې نه يې، تا سره ما د هنري په وينا واده وکړه، او ما له هغې سره دا ژمنه کړې ده.

چې تر څو زه ژوندی يم، نو ستا د خور ژوند به انشاالله ګل ګلزار وي، اوس نو ته نورې خبرې مکوه!.

او فکر دې خالي دېته ونيسه چې موږ بايد پخير اروپا ته ځان ورسوو.

يو څه سوچ يې وواهه، بيا يې سر وخوراوه، راته يې وويل:

اوس راته صفا صفا ووايه اسيه څوک ده؟

ومې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما یو کتاب یې یو وخت لوستی وو، بیا یې راته مسیج کړی وو، ملګرتیا مو سره جوړه سوه.

هغه له ما سره مینه لري، خو زما داسې چندیانې نه خوښیږي،

نو چې ستا نه خوښیږي، بیا یې ولې نمبر له ځانه سره ساتې، ژر ژر کوه ډیلیټ یې کړه هله!.

د هنري خور وه، هماغسې تیزه او غوصه ناکه!

نمبر مې ډیلیټ کړ، مریم په ژړا شوه، زما په ولې یې سر کېښود، ومې ویل ولې، ولې ژاړې مریم؟

په ژړغوني انداز یې وویل:

شفیقه د یوې نجلۍ او هلک ارمان پخپل ژوند کې دا وي، چې د واده شپه په سره جوړه کې هلک خپله میرمن ویني، او نجلۍ په سپینه جوړه او تور واسکټ کې خپل بادشاه خاوند ویني، مګر موږ بدبختو ته ګوره!.

لومړی د خړ کابل د لارو ګرد ووهلو، او بیا تر هغې وروسته راباندې په تورو او د غم جامو کې د واده شپه راروانه ده.

په داسې حال کې چې زه ښه پوهیږم، چې پدې شپه کې به د یو بل مخ هم ونه وینو.

ګوتې مې یې سترګو ته ورنږدې کړې، ګرمې اوښکې مې یې لمس کړې.

بدن مې یو رقم جتکه وخوړه، موټروان ته مې وویل:

ګاډی ودروه موږ کوزیږو، مریم حیرانه شوه!.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر ژر موټر ودريد، ما او مريم له ګاډي څخه راکوز شو؛ دا ځای د زابل دښته وه، هيڅ آبادي نه تر سترګو کېده.

ما چې وکتل، زموږ بس هم تر ډېر ليرې ځايه تللی وو، بله لاره نه وه، بس په دښته کې مو مزل شروع کړ، خو سړک به مو نه پريخود.

تر يو څه مزل وروسته يو آباد کلی په نظر راغی، پدې کلي کې ګڼ شمير خلک وو.

کلی په ژوره وو، زيږ مازديګری وو؛ له ليرې ځايه ښکاريده، چې يو تور سړی ولاړ دی.

او له ساه څخه د بوقې په ذريعه اوبه راوچتوې، بله خوا بيا يو يو ځای زنانه وو د خپل کور انګړونه جارو کول!.

موږ هم پدې کلي ورګډ شؤ، غوښتل مې د يوې شپې لپاره اطاق په کرايه کړم.

مګر د کلي خلکو محاصره کړم، پوښتنې يې کولې چې تاسې څوک ياست؟ له کومه ځايه راغلي ياست؟ ايا دا نجلۍ خو بدې راتختولې نه وي؟

ما ورته ويل چې دا زما ميرمن ده، مګر هغوی باور نکاوه، په اخر کې يې مريم هم يوې غاړې ته کړه زه هم!.

له ما يې د هغې د مور، پلار او کورنۍ په اړه وپوښتل، او له هغې يې زما د کورنۍ په اړه وپوښتل!.

دا چې موږ دواړو د يو بل پلار مور او کورنۍ پيژندل، نو خلک يقيني شول، چې دوی واقعا ميړه او خاوند دي.

دې خلکو وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسي زموږ میلمانه یاست، نن شپه به موږ تاسي داسي ونازوؤ، چي هیڅکله به هم چا داسي نازولي نه یاست.

ما او مریم خوشحاله شو، مریم ته مي وکتل، سترګي يې په شوخۍ رانه واړولي.

راته کړل يې، ډارنه دومره زیږ شوی شوي وې، بیا یې وخندل!.

ومي ویل ګوره داسي خبري به زما په حق کي نه کوي خا!.

ويې ویل کوم يې کوم يې کوم يې

څه به وکړي ها!.

هیڅ مي ورته ونه ویل، دي خلکو موږ ته زموږ کوټه او د بیده کېدو ځای راوخود.

نور بیرون د خپل عبادت پر لور ووتل، ماته يې هم وویل راځه.

زه چي ورووتم، ماته مي د مدرسي د استاذ خبره ذهن ته ودریده، چي ویل به يې بریالیان الله هو ډیر وایي او دي لفظ سره نڅا هم کوي.

ما هغه وخت دا نه منله، مګر دا ځل مي په ریښتیني ډول پخپلو سترګو ولیدل، هغوی توبه د الله نوم ته نڅا کوله!.

یو نفر يې زما و خواته راغی، راته يې وویل:

ایا د الله نوم په اوریدلو سره ستا په وجود کي جذبه نه راځي؟

ومي ویل:

الله تعالی زموږ رب دی، مګر الله تعالی فرمايلي دي، چي تاسي زما عبادت وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ماته نخا وکړئ، د خلکو تندي راته تريو شول، بس نور مې څه ورته ونه ويل؛ ځکه چې شپه يې راکړې وه.

احسان يې راباندې کړی وو، ځکه زه هم غلی شوم.

شپه ناوخته شوه، خلک ټول خپلو خپلو استوګنځايونو ته ستانه شول!.

ما آسمان ته وکتل، په آسمان کې ځليدونکو ستورو هم ژړل او هم يې خندل؛ له يو خوا په ژوند کې په لومړي ځل خپلې کوټې ته پدې نيت ورتلم، چې خپله بي بي به لمس کړم.

ورسره به وخاندم، د مينې د ژوند شروعات به ورسره وکړم.

مګر له بلې خوا مو راتلونکی نا معلوم وو، زما په شان معصوم هلک يوه د حيا نه ډکه نجلۍ له کوره تختولې وه.

او واده يې هم ورسره کړی وو، زړه نا زړه خونې ته ولاړم.

سلام مې واچاوه؛ مريم هم سره جوړه له کومې خوا پيدا کړې وه.

ډيره ښکلې ورسره ښکارېده، خوا ته يې ورغلم.

مريم!

که زموږ ژوند هر ډول دی، خو دا واوره يو وخت به داسې هم راشي چې زه به دا سختيانې پخپل يو کتاب کې وليکم.

او دا درته په يقين سره وايم چې انشاالله دا کتاب به ډير زيات خلک خوښ کړي.

مريم زما په خوله ګوته راکښوده، او ويې ويل؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

.نن هغه ورځ ده، چې ما به له خدایه په سوالونو غوښته؛ نن هر څه هیر کړه

غم خوشحالیانې هر څه هېر کړه، نن شپه به صرف زما او ستا وي، بل هیڅوک هم پکې

.نشي ځایدای!

ریښتیا تا دوه رکعته شکرانه لمونځ کړی دی؟

ومې ویل:

نه

.ویل یې پاځه هله دوه رکعته لمونځ په لوړ غږ سره وکړه، چې زه هم درپسې شاته ودریږم

دریمه برخه

.ما په لوړ غږ سره لمونځ شروع کړ، او شاته راپسې مریم هم ودریده

دوه رکعته شکرانه لمونځ مو وکړ، او بیا مو ورپسې دعاګانې ولوستلې!

که هر ډول وه، خو بیا هم د خوشحالۍ شپه وه، او داسې شپه په ټول عمر کې صرف یو ځل

.راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه هم نوره په تيرېدو شوه، د ژوند هاغه آرمانونه مو زياتر پوره شول، چې په کوچنيوالي کې به مو صرف په خيال کې راتلل، ژوند هم عجيبه شی دی.

اول د انسان ارمان پوره کيږي، نه د!

خو چې پوره شي، بيا به ضرور پکې داسې يو نيم څه کمی وي.

يو وخت د مريم په تورو ويختو خوب يوړم، فکر مې شو چا دراوزه وټکوله، له خوبه پاڅېدم.

لا سهار وو، خو د دې کلي خلک به ټول سهار وختي يوځای جمعې ته تلل، ځکه يې مو‌ړ هم له ځانه سره کړو.

او ورسره روان شؤ، دا يې ښه عادت وو، ځکه دوی نه غوښتل چې په کلي کې دې يې بې لمانځه کس پاتې شي.

ځکه چې له يو بې لمانځه سره الله تعالی په شپيته کورونو عذاب نازلوي.

نور خو هر څه سم وو، مګر له ما سره دا وخت د حمام کولو فکر وو، ځکه چې د واده شپه مې تېره کړې وه.

او بايد څو لوټې اوبه مې په سر اړولی وی، تر څو د لمونځ لپاره پاک شوی وای؛ مګر دومره جرأت اوس چا کې وو.

چې د غسل کولو ځای مې ورنه پوښتلای وای، ډير هاخوا ديخوا شوم.

مګر دا چې خلک به مې وکتل، چې په سترګو به يې لاسونه کشول، راکشول، بيا به ورنه وروسته شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس د يو بابا خوا ته ورنږدې شوم.

ورنه مې د غسل د ځای پوښتنه وکړه، تور مخ يې راواړاوه، ماته چې يې راوکتل، نری خندا هم ورغله خو ځان يې کنټرول کړ.

راته کړل يې:

راځه جماعت کې به درته زه څه لاره برابره کړم.

جماعت يو څه د کلي نه لرې وو، له زوړ بوډا مې پوښتنه وکړه.

دا جماعت مو ولې دومره لرې جوړ کړی دی؟

موږ خو ننګرهار کې له کورونو سره نږدې نږدې مسجدونه جوړوو.

وراره:

جماعت ته په تلو سره له انسانه په هر قدم سره يوه ګناه غورځيږي، او يوه نيکي ورته په کتاب کې ليکل کيږي.

ځکه موږ له خپل کلي دومره ليرې جماعت جوړ کړی دی.

ښه ښه اوس پوه شوم.

تر يو څه شيبې وروسته مسجد ته راورسيدؤ، بوډا سړي غسل خانه راوخوده.

زه هم ورغلم، اوبه يخې وې، خو بله چاره نه وه، له سنګ غسل خانې نه هم رپيدونکي غږونه راپورته کيدل...!

(c) ketabton.com: The Digital Library

!...د انسانانو خاموشي وه، صرف ګونګټانو آوازونه کول

!...د سهار څلور بجې وې، د حمام خانې نه راووتم؛ بيرون هر چا د خوب اصويلي کول

په جماعت کې زمکنی فرش يا قالينه نه وه، خلکو ويل چې مينځلو لپاره يې ټولې کړي دي.

ځمکه پښه وه، ډيره يښه لګېده،

.خپل څلور رکعتي لمونځ مې ادا کړ، د مسافرۍ کنجايش هم پکې نه وو

په هر حال لاسونه مې د دعا په پار پورته کړل، تر دعا وروسته مې خپلې څپلۍ په پښو .کړې، له مسجده روان شوم

.څنګه چې له مسجده راووتم، ګورم مخې ته مې عسکر ولاړ وو

!..ولچک يې راواچول

.يوې بند خونې ته يې يوړم

لږ وخت کې يې مريم هم راوړه، او يو څه شيبه وروسته يو څه ډله خلک زندان ته !..راننوتل

!...زما په سترګو توره پټۍ لګيدلې وه، هيڅوک هم راته سم نه ښکارېدل

.هر کله چې يې راته تر سترګو پټۍ لرې کړه، ګورم چې د هنري او مريم پلار دی

.زه تر دې مهاله نه پوهېدم، چې زموږ ادرس به دوی ته چا ورکړی وو

.موږ يې په موټرو کې واچولو، خپلو کورونو ته يې بوتللو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور کې يې زموږ لاسونه له زولنو خلاص کړل، پلار ورور مور ټول خفه وو.

هيڅا هم راسره سترګې نه مخامخ کولې..!

زموږ د دواړو لاسونه يې خلاص کړل، ما له ټولو وپوښتل څه شوي دي.

ولې داسې خفه ټول ولاړ ياست؟

ټولو له درده ډکه ژړا کوله، د هنري پلار خپلې سينې ته راجوخت کړم.

او راته يې په ژړغوني غږ وويل:

زما د هنري له يادونو صرف شفيق پاته وو او دې ليوني هم هڅه کوله، چې ما يوازې پريږدي.

او ځان چيرته بهر ملک ته ورسوي.

څه څه مطلب...!

ب ا څه

هن هن

په سر مې جټکه راغله، شاته وغورځېدم.

يو وخت مې سترګې خلاصې کړې، په سور پالنګ کې پروت وم.

شاوخوا ترې سره ګلان تاو شوي وو، هرې خواته د ګلان هارونه او ګلدانۍ پرتې وې.

دا وخت مريم رانوته، په ما لا هم سترګې پټې پټې کيدې، مريم يو دم له خوشحالۍ چيغه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

.منډه يې واخيسته ټوله کورنۍ يې خبره کړه، چې شفيق په هوښ راغی

ټول زما و سر ته راغلل، ما له خپل بابا څخه وپوښتل، بابا دا زه څه وینم؟

زما يار په حق رسيدلی، او تاسې دلته ماته د واده خونه تياره کړې؟

د هنري پلار راته وويل:

بچې:

.په مرګ تر درې ورځو زيات خفګان ګناه لري

الله تعالی دې ستا او د مريم جوړه همداسې تر او تازه لري، په پښتنو کې صرف هنري هغه هغه اتل وو، چې خور د ډولۍ کړه، او ځان يې د ګولۍ کړ.

هنري د شين اسمان هاغه اتل ستوری وو، چې ټولو ستورو ته يې له مينې ډک آسمان پرېخود.

.او پخپله د جدايې په تور بلک هول کې فنا شو

دا دنيا هسې هم فاني ده، الله تعالی دې دا کورنۍ په هاغه جهان نه بيلوي، او د شفيق او هنري داستان دې تر قيماته ژوندی وي.

.والسلام

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library